

ੴ ਸੋਲਿਕਾ ਸਾહેਬ

ਆਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਤਰਫ਼ਨੀ ਯਾਤਰਾ
ਗੁਯਰਾਤੀ ਅਨੁਵਾਦ

ਗੁਟਕਾ - ਸੋਹਿਵਾ ਸਾહેਬ

ਸੋਹਿਵਾ ਸਾહેਬ-----	1
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-----	6
ਜਰ੍ਹੀ ਮਾਟੇ ਫ਼ਿਲੋਸੋਫ਼ੀ-----	10
ਮਹਿਵਾਯੋਨੀ ਭੂਮਿਕਾ-----	12
ਪਾਧਡੀਨ੍ਹੰ ਮਹਤਵ-----	16
ਤਮਾਰੀ ਜਰ੍ਹੀਮਾਂ ਨਮ੍ਰਤਾ ਮੁਖ਼ਯ ਸਾਰ-----	18

We are distributing Free Gutkas, Divine message of the Guru globally in all the major languages, To Continue this Monumental task, please donate at <https://sggsonline.com/donation>

This Sewa has been done by Sewadars & SikhBookClub.

This text is only a translation and only gives the essence of the Guru's Divine word. For a more complete understanding, please read the Gurumukhi Sri Guru Granth Sahib Ji. If any errors are noticed, please notify us immediately via email at walnut@gmail.com.

Publisher: SikhBookClub.com

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

ਯੇ ਧਰਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਮਛਿਮਾ ਥਯ ਰਈ ਛੋਏ ਅਨੇ ਕਰਨਾਰਨਾ ਗੁਯੋਨੋ ਵਿਧਾਰ ਥਾਧ ਏ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਏਕੁ ਸ਼ਾਸ਼ਤ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏ ਯੇ ਸਾਧਾ ਗੁਰੂਨੀ ਕ੍ਰਪਾ ਥੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਥਾਧ ਏ

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਯੇ ਧਰਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਮਛਿਮਾ ਥਯ ਰਈ ਛੋਏ ਅਨੇ ਕਰਨਾਰਨਾ ਗੁਯੋਨੋ ਵਿਧਾਰ ਥਾਧ ਏ

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੧॥

ਏ ਧਰ ਮਾਂ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਮਛਿਮਾਨਾ ਗੀਤ ਗਾਧਾ ਕਰ ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਸ੍ਰਜਨਛਾਰ ਪ੍ਰਭੂਨੇ ਧਾਏ ਕਰਿ ਕਰ
॥੧॥

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥

ਏ ਸ਼ਰੀਰ! ਤੂੰ ਸ੍ਰਤਸੰਗੀਓ ਸਾਥੇ ਮਯੀਨੇ ਏ ਨਿਰਭਉ ਨੀ ਕੀਰਤਿ ਨੂੰ ਗਾਨ ਕਰ

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਭੂੰ ਏ ਕੀਰਤਿ ਗੀਤ ਪਰ ਵਾਰੀ ਜਾਓ ਏ ਯੇਨਾ ਉਘਾਰਘਾਥੀ ਸਦਾਧ ਸੁਖ ਮਯੇ ਏ ॥੧॥ ਵਿਰਾਮ ॥

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥

ਕਾਧਮ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੰਭਾਲ ਥਯ ਰਈ ਏ ਏਨਾ ਏਨਾਰ ਮਾਭਿਕ ਸੰਭਾਲ ਵੇ ਏ

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥

ਏਨਾਨੂੰ ਮੂਲ੍ਯ ਤਾਰਾਥੀ ਧੁੰਦਵਾਏ ਸ਼ਕਤੂੰ ਨਥੀ ਏ ਏਨਾ ਏਨਾਰਨੋ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਚੁੰ ਛੋਏ ॥੨॥

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

ਏ ਵਰ੍ਸ਼ ਅਨੇ ਏ ਦਿਵਸ ਨਿਸ਼ਚਿਨ੍ਤ ਏ ਘੱਧੀ ਮਾਤਾਓ ਤਮੇ ਮਯੀਨੇ ਮਨੇ ਤੇਥ ਨਾਘੀ ਏ

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

ਏ ਸਜਣ ਸਭੇਵੀਓ ਮਨੇ ਘੁਘ ਸਾਰਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪਯਾ ਆਪੋ ਯੇਥੀ ਪ੍ਰਭੂਪਤਿ ਸਾਥੇ ਮਾਰੋ ਮੇਯਾਪ
ਥਯ ਜਾਧ ॥੩॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੇ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥

ਆ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੂਨੀ ਧਿਠੀ ਦਰੇਕ ਧਰਮਾਂ ਆਵੀ ਰਈ ਏ ਅਨੇ ਆ ਆਮੰਤ੍ਰਯ ਪਯਾ ਰੋਜ ਆਵੀ ਰਹਾ ਏ

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

ਐ ਆਮੰਤ੍ਰਯ ਆਪਨਾਰ ਪ੍ਰਭੂਰੂਪੀ ਪਤਿਨੇ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਧਾਏ ਰਾਖਵਾ ਜੋਏਏ ਏ ਨਾਨਕ ਆਪਯਾ ਪਯ
ਐ ਦਿਵਸੀ ਆਵੀ ਰਹਾ ਏ . ॥੪॥ ॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਛੇਕ ੧,

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

ਓ ਸ਼ਾਸ਼ੀ ਏ ਓ ਗੁਰੁ ਏ ਅਨੇ ਓ ਐਨਾ ਸਿਖਾਂਤੀ ਏ,

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੇ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ਪਯਾ ਆ ਘਖਾਨੀ ਮੂਯ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਜ ਏ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਸਵਰੂਪ ਅਨੇਕੁ ਏ ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

ਏ ਭਾਈ! ਜੇ ਘਰਮਾਂ ਕਰਨਾਰਨੀ ਮਛਿਮਾ ਥਾਧ ਏ

ਸੇ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐ ਘਰ ਨੇ ਸਾਂਭਯੀਨੇ ਰਾਖ ਐਮਾਂ ਤਾਰੀ ਭਥਾਏ ਏ ॥੧॥ ਵਿਰਾਮ

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥

ਯੇਮ ਪਥਕਾਰਾ ਖਯਾ ਘੜੀ ਪਛਰ ਸਿਥਿਤਿ ਵਾਰ ਮਛਿਨਾ ਅਨੇ ਅਨਧ ਝਰੁ ਏ

ਸੂਰਜੁ ਏਕੇ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਪਯਾ ਸੂਰਜ ਏਕੁ ਜ ਏ, ਐਮ ਏ ਨਾਨਕ ਕਰਨਾਰ ਪ੍ਰਭੂਨਾ ਅਨੇਕ ਸਵਰੂਪ ਏ ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਧਨਸ਼੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਛੇਕ ੧

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥

ਆਖੁ ਆਕਾਸ਼ ਥਾਯੀ ਏ ਅਨੇ ਸੂਰ੍ਯ ਧੰਦ੍ਰੁ ਈਵਾ ਘਨੇਥਾ ਏ. ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਯੇਮ ਤੇ ਮੋਟੀ ਥਾਯਮਾਂ
ਰਾਯੇਥਾ ਏ

ਧੂਧੁ ਮਲਆਨਲੇ ਪਵਣੁ ਚਵਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥

ਮਥਧ ਪਵੰਤ ਪਰਥੀ ਆਵਨਾਰੀ ਭਵਾ ਜਾਯੋ ਧੂਧ ਏ ਭਵਾ ਝਰਕੀ ਰਛੀ ਏ ਅਨੇ ਘਖੀ ਵਨਸਪਤਿ
ਯਯੋਤਿਰੂਪ ਮਾਟੇ ਝੂਥ ਆਪੀ ਰਛੀ ਏ ॥੧॥

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

ਤੋਵੀ ਸੁੰਦਰ ਤਾਰੀ ਆਰਤੀ ਥਏ ਰਛੀ ਏ, ਏ ਜ਼ੁਵੀਨਾ ਜਨਮ ਮਰਯਾਨੁ ਨਾਸ਼ ਕਰਵਾਵਾਯਾ ਤਾਰੀ ਆਰਤੀ
ਥਏ ਰਛੀ ਏ

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਐਕ ਜ ਭੁਵਨ ਤਰੰਗੋ ਨਾਗਰ ਵਗਾਡੀ ਰਈ ਏ ॥੧॥ ਵਿਰਾਮ ॥

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਰਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੂ! ਫੁੱਲਰੋ ਤਾਰੀ ਆਂਘੋ ਏ ਪਝ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤਾਰੀ ਕੀਓ ਆਂਘੋ ਨਥੀ ਫੁੱਲਰੋ ਤਾਰਾ ਧਰੋਰਾ ਏ ਪਝ ਤਾਰੋ ਕੀਓ ਧਰੋਰੋ ਨਥੀ.

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

ਫੁੱਲਰੋ ਤਾਰਾ ਸੁੰਦਰ ਪਗ ਏ ਪਝ ਐਕ ਪਝ ਤਾਰੋ ਪਗ ਨਥੀ ਫੁੱਲਰੋ ਤਾਰਾ ਨਾਕ ਏ ਪਰੰਤੂ ਨਾਕ ਵਿਨਾ ਜ ਏ ਤਾਰਾ ਆਵਾ ਧਮਤਾਰੋਐਮਨੇ ਫੇਰਾਨ ਕਰੋਕੋ ਏ ॥੨॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

ਘਬਾ ਭੁਵੀਮਾਂ ਐਕ ਐ ਜ ਪ੍ਰਭੂਨੀ ਜਯੋਤਿਜਾਗੀ ਰਈ ਏ

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

ਐ ਜਯੋਤਿਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਥੀ ਘਬਾ ਭੁਵੀਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਏ

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਪਝ ਆ ਜਯੋਤਿਨੂੰ ਜ਼ਾਨ ਗੁਰੂਨੀ ਸ਼ਿਕਸ਼ਾਥੀ ਜ ਥਾਧ ਏ

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

ਆਰਤੀ ਐ ਏ ਤੇ ਜੇ ਕਾਂਓਪਝ ਐਨੀ ਮੰਜੂਰੀਮਾਂ ਥਏ ਰਹੁੰ ਏ ਐ ਭੁਵੀਨੇ ਸਾਰੰ ਥਾਗੇ ॥੩॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ਏ ਫੁੱਲਰੋ! ਤਮਾਰਾ ਧਰਝਾਰੂਪੀ ਕਮਯ ਫੂਕੋ ਮਾਟੇ ਮਾਰੂ ਮਨ ਥਥਧਾਧ ਏ ਫਰੋਰੋਜ ਮਨੇ ਆ ਰਸਨੀ ਤਰਸ ਥਾਗੇਥੀ ਓਏ ਏ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰੰਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

ਮਨੇ ਨਾਨਕਰੂਪੀ ਪਧੈਧਾਨੇ ਪੋਤਾਨੀ ਫੁੱਪਾਨੂੰ ਜਯ ਆਪ ਜੇਥੀ ਫੁੰ ਤਾਰਾ ਨਾਮਮਾਂ ਟਕੀ ਰਹੁੰ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਗੌਰੀ ਰਾਗ, ਪੂਰਵ ਮਛੇਥ ੪,

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਸ਼ਫੇਰ ਕਾਮ ਅਨੇ ਭੋਧਥੀ ਥਰੇਕੂੰ ਰਏ ਏ ਗੁਰੂਨੇ ਮਯੀਨੇ ਜ ਐਨੋ ਉਪਾਧ ਕਰੀ ਸ਼ਕਾਧ

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥

ਜੇ ਮਾਝਸਨੇ ਪਛੇਥਾਨਾ ਕਰਮ ਸੰਜੋਗੋਥੀ ਗੁਰੂ ਮਯੀ ਜਾਧ ਏ ਐਨਾ ਮਨਮਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾਨੀ ਥਗਨ ਥਾਗੀ ਜਾਧ ਏ ॥੧॥

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜਲੀ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਗੁਰੁ ਆਗਯ ਛਾਥ ਜੀਤ ਏ ਘੁਲੁ ਭਵਾਓਨੁ ਕਾਮ ਏ

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰੁ ਆਗਯ ਮਾਥੁ ਯੁਕਾਵੀ ਏ ਏ ਘੁਲੁ ਸਾਰਨੁ ਕਾਮ ਏ ॥੧॥ ਵਿਰਾਮ

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥

ਯੇ ਮਾਯਾਸ ਪਰਮਾਤਮਾਥੀ ਟੂਟੇਵਾ ਏ ਏ ਐਮਨਾ ਨਾਮਨਾ ਰਸਨੋ ਸੁਆਏ ਸਮਯੋ ਸ਼ਕਤਾ ਨਥੀ ਐਮਨਾ
ਮਨਮਾਂ ਅਭੰਕਾਰਨੋ ਕਾਂਟੋ ਯੁੰਧੇਥੀ ਏ

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥

ਯਥਾਂ ਯਥਾਂ ਤੇਯੋ ਧਾਥੇ ਏ ਥਾਂ ਐਨੋ ਕਾਂਟੋ ਯੁੰਧੇ ਏ ਐਮਨੇ ਦੁਖੁ ਮਯੇ ਏ ਅਨੇ ਪੋਤਾਨਾ ਮਾਥਾ ਪਰ
ਮੋਤ ਰੂਪੀ ਏਤੋ ਸਭਨੁ ਕਰਵੀ ਪਏ ਏ ॥੨॥

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੈ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥

ਪ੍ਰਭੁਨਾ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ਥੀਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮਮਾਂ ਯੋਗਯੇਵਾ ਰਏ ਏ ਐਮਨਾ ਸੰਸਾਰਨੋ ਜਨਮ ਮਰਯਾਨੋ ਕਾਂਟੋ ਨਾਸ਼
ਪਾਯੇ ਏ

ਅਭਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੇਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥

ਐਨੇ ਨਾਸ਼ਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮਯੀ ਜਾਧ ਏ ਅਨੇ ਐਨੀ ਸ਼ੋਭਾ ਆਪਾ ਜਗਤਮਾਂ ਥਏ ਜਾਧ ਏ ॥੩॥

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ! ਅਮੇ ਜ਼ੁਵੀ ਤਾਰਾ ਏਰ ਪਰ ਭਿਯਾਰੀ ਈਐ ਤੁੰ ਸੀਥੀ ਮੋਟੋ ਮਏਘਾਰ ਏ ਅਮਨੇ ਘਾਧਾਵੀ ਵੇ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

ਏ ਪ੍ਰਭੁ! ਤਾਰਾ ਏਸ ਨਾਨਕਨੇ ਤਾਰੋ ਆਸਰੋ ਏ ਤਾਰਾ ਨਾਮਨੋ ਸਭਾਰੋ ਏ ਤਾਰਾ ਨਾਮਮਾਂ ਯੋਗਯਾਥੀ
ਯ ਸੁਖੁ ਮਯੇ ਏ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੌਰੀ ਰਾਗ ਪੂਰਵ ਮਏਥ ੫

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥

ਏ ਮਾਰਾ ਮਿਤ੍ਰੀ ਸਾਂਭਯੋ ਭੁੰ ਵਿਨੰਤੀ ਕਨੰ ਏ ਗੁਰੁ ਸ਼ਰਯਾਮਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਨੀ ਆ ਵੇਯਾ ਏ

ਈਹਾ ਖਾਣਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥

ਆ ਜਨਮਮਾਂ ਪ੍ਰਭੁਨਾਮਨੀ ਕਮਾਯੀ ਕਰੀਨੇ ਜਾਸੀ ਅਨੇ ਪਰਥੀਕਮਾਂ ਸੁਯੀ ਨਿਵਾਸ ਥਏ ਜਸ਼ੋ ॥੧॥

ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਏ ਮਾਰਾ ਮਨ! ਏਵਸ ਰਾਤ ਓਮਰ ਘਟੀ ਰਏ ਏ, ਏ ਮਨ! ਗੁਰਨੇ ਮਯੀਨੇ ਓਏਸ਼ਧ ਸਫ਼ਯ ਕਰ
॥੧॥ਵਿਰਾਮ॥

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥

ਆ ਜਗਤ ਵਿਕਾਰੀਥੀ ਯਰਪੁਰ ਏ ਏ ਜ ਮਾਝਸ ਨੀਕਯੀ ਫਾਡੇ ਯੇਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ਆਯਯਾਝ ਭੋਏ

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥

ਯੇ ਮਾਝਸਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਵਯੰ ਯਗਾਡੀਨੇ ਨਾਮਰੂਪੀ ਅਮ੍ਰਤ ਪੀਵਡਾਵੇ ਏ ਮਾਝਸੇ ਅਵਧਾਨੀਧ ਪ੍ਰਭੁਨੀ
ਵਾਤਨੀ ਰੀਤ ਵੀਯੀ ਵੀਧੀ ਏ ॥੨॥ ਯੇ ਡਾਮ ਮਾਟੇ ਆਵ੍ਯਾ ਏ ਏਨੋ ਵੇਪਾਰ ਡਰੋ ਏ ਪ੍ਰਭੁਨਾਮ ਗੁਰੁ
ਫ਼ਾਰਾ ਯ ਮਨਮਾਂ ਵਸੀ ਫਾਡੇ ਏ

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥

ਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦ ਅਨੇ ਅਡਗਤਾ ਮਾਂ ਟਡੀਨੇ ਪੀਤਾਨਾ ਅੰਦਰ ਯ ਪ੍ਰਭੁਨੂੰ ਨਿਵਾਸ ਸ਼ੋਧੀ ਵੀ ਆਥੀ
ਫ਼ਰੀ ਯਨਮ ਮਰਝਾਨਾ ਫ਼ੇਰਾਮਾਂ ਪਡਵੂੰ ਨਛਿ ਪਡੇ ॥੩॥

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਫੇ ਫ਼ਰੇਡਨਾ ਨੀ ਵਾਤ ਸਾਂਯਯਵਾਵਾਯਾ ਸਰਵਵ੍ਯਾਪਕ ਨਿਰਮਾਤਾਮਾਰਾ ਮਨਨੀ ਏਘਾ ਪੂਰੀ ਡਰ

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਰੈ ਮੇ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥੪॥੫॥

ਫਾਸ ਨਾਨਕ ਤਾਰੀ ਪਾਸੇ ਏ ਯ ਸੁਯ ਮਾਂਗੇ ਏ ਡੇ ਮਨੇ ਸੰਤੀਨਾ ਧਰਝਾਨੀ ਧੂਯ ਯਨਾਵੀ ਫੇ ॥੪॥੫॥

ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਭਗਵਾਨ ਐਕ ਏ. ਘਬੀ ਜ਼ੁਤ ਅਫ਼ਸੁਤ ਗੁਰੂ (ਓਸ਼ਰ) ਨੀ ਏ.

ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ।

ਆਦਰਭੀਧ ਤਥਵਾਰ (ਫੁਏ ਕਤਅਿਓਨਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਨਾ ਰੂਪਮਾਂ ਭਗਵਾਨ) ਅਮਨੇ ਮਏਏ ਕਰੇ!

ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗੋਤੀ ਜੀ ਕੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦॥

ਏਸਮਾ ਗੁਰੂ ਫ਼ਾਰਾ ਪਠਿਤ ਆਦਰਭੀਧ ਤਥਵਾਰਨੀ ਓਏ.

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੋਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥

ਪਛੇਥਾ ਤਥਵਾਰਨੇ ਧਾਏ ਕਰੇ (ਫੁਏ ਕਤਅਿਓਨਾ ਵਿਨਾਸ਼ਨਾ ਰੂਪਮਾਂ ਭਗਵਾਨ); ਪਛੀ ਨਾਨਕਨੇ ਧਾਏ ਕਰੇ (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧੀਯੋਗਏਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ).

ਫਿਰ ਅੰਗਦ ਗੁਰ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਪਛੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਏ, ਗੁਰੂ ਅਮਰਏਸ ਅਨੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਏਸਨੇ ਧਾਏ ਕਰੇ ਅਨੇ ਧਿਆਨ ਕਰੇ; ਤੇਓ ਅਮਨੇ ਮਏਏ ਕਰੇ! (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧੀਯੋਗਏਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ)

ਅਰਜਨ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਨੇ ਸਿਮਰੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ, ਗੁਰੂ ਏਰਗੋਵਿੰਏ ਅਨੇ ਆਦਰਭੀਧ ਗੁਰੂ ਏਰ ਰਾਧਨੇ ਧਾਏ ਕਰੇ ਅਨੇ ਧਿਆਨ ਕਰੇ. (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧੀਯੋਗਏਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ)

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥

ਆਦਰਭੀਧ ਗੁਰੂ ਏਰ ਡਿਞਨੁੰ ਸਮਰਏ ਕਰੇ ਅਨੇ ਤੇਮਨੁੰ ਧਿਆਨ ਕਰੇ, ਯੇਮਨਾ ਏਸ਼ਨਿ ਕਰਵਾਥੀ ਤਮਾਮ ਫੁਃਘੋ ਫ਼ੂਰ ਥਏ ਜਾਧ ਏ. (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਧੀਯੋਗਏਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ)

ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿਮਰਿਐ ਘਰ ਨਉ ਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਘਭਾਫ਼ੂਰਨੇ ਧਾਏ ਕਰੇ ਅਨੇ ਪਛੀ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਪਤਿਨਾ ਨਵ ਸ਼੍ਰੀਤ ਤਮਾਰਾ ਘਰੇ ਉਤਾਵਯਥੀ ਆਵਸ਼ੇ.

ਸਭ ਥਾਈ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

ਓਏਭ ਭਗਵਾਨ! ਫ਼ੁਪਾ ਕਰੀਨੇ ਅਮਨੇ ਮਾਰ੍ਗ ਘਤਾਵੀਨੇ ਏਰੇਕ ਜਾਧਾਏ ਅਮਨੇ ਮਏਏ ਕਰੇ.

ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ! ਸਭ ਥਾਂਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ॥

ਆਦਰਯੀਧ ਦਸਮਾ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਨੇ ਧਾਏ ਕਰੋ (ਤੇਮਨਾ ਆਧਿਆਤਮਿਕ ਯੋਗਦਾਨ ਪਰ ਧਿਆਨ ਆਪੋ). ਆਓ ਭਗਵਾਨ! ਫੁੱਲਾਂ ਕਰੀਨੇ ਅਮਨੇ ਮਾਰਗ ਘੁੰਮਾਵੀਨੇ ਦਰੇਕ ਜਗ੍ਹਾਯੇ ਅਮਨੇ ਮਦਦ ਕਰੋ.

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਆਦਰਯੀਧ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਮਾਂ ਸਮਾਵਿਏ ਦਸ ਰਾਜਾਓਨਾ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਰ ਵਿਚਾਰੋ ਅਨੇ ਮਨਨ ਕਰੋ ਅਨੇ ਤਮਾਰਾ ਵਿਚਾਰੋਨੇ ਫੈਲੀ ਉਪਦੇਸ਼ੀ ਤਰਫ਼ ਫ਼ੇਰਵੀ ਅਨੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬਨਾ। ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਨੇ ਆਨੰਦ ਮੇਯਵੀ; ਉਤਮ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਭਗਵਾਨ)!

ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ, ਖਾਲਸਾ ਜੀ ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਧਾਰ ਪੁਤ੍ਰੀ (ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿੰਘਨਾ) ਨਾ ਪਾਂਧ ਪ੍ਰਿਧ ਕ੍ਰਿਤੀਓਨਾ ਕਾਰ੍ਹੀ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚਾਰੋ; ਧਾਵੀਸ਼ ਸ਼ਾਹੀਓਮਾਂਥੀ; ਅਧਿਕ ਨਿਸ਼ਚਯਨਾ ਘੁਲਾਫੁਰ ਸ਼ੀਯੋਮਾਂਥੀ; ਨਾਮਨਾ ਰੰਗਮਾਂ ਰੰਗਾਯੇਥਾ। ਭਕਤੀਮਾਂਥੀ; ਜੇਓ ਨਾਮਮਾਂ ਵੀਨ ਭਠਾ; ਜੇਓ ਨਾਮਨੂੰ ਸਮਰਪਾ ਕਰੇ ਓ ਅਨੇ ਸਭਵਾਸਮਾਂ। ਭੋਜਨ ਵਛੋਏ ਓ; ਜੇਓ ਮਫ਼ਤ ਰਸੀਡਾ ਸ਼ਰੂ ਕਰ੍ਹਾ ਓ; ਜੇਓ ਤੇਮਨੀ ਤਥਵਾਰੀ ਧਵਾਵਤਾ ਭਠਾ। (ਸਤ੍ਯਨੀ ਜਾਯਵਾਹੀ ਮਾਏ); ਜੇਓ ਅਨ੍ਯਨੀ ਘਾਮੀਓਨੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰੇ ਓ; ਉਪਰੋਕਤ ਘਥਾ। ਸ਼ੁਧ ਅਨੇ ਘਰੇਘਰ ਸਮਰਪਿਤ ਭਠਾ; ਉਤਮ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਭਗਵਾਨ)!

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿੱਤੇ, ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ ਗਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ! ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤੇ ਘੁਲਾਫੁਰ ਸ਼ੀਯ ਪੁਰੂਖੋ ਤੇਮਜ਼ ਸ਼ੀਯੋ ਫ਼ਾਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਵਾਮਾਂ ਆਵੇਥ ਅਨਨ੍ਧ ਸੇਵਾ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਚਾਰੋ ਅਨੇ ਧਾਏ ਰਾਘੋ, ਜੇਓ ਤੇਮਨਾ ਮਾਥਾਨੂੰ ਘੁਲਿਧਾਨ ਆਪ੍ਹੂੰ ਪਰੰਤੂ ਤੇਮਨਾ ਸ਼ੀਯ ਧਰਮਨੇ ਸਮਰਪਾ ਨ ਕਰ੍ਹ੍ਹ੍ਹ; ਜੇਓ ਪੋਤਾਨੇ ਸ਼ਰੀਰਨਾ ਦਰੇਕ ਸਾਂਧਾਮਾਂਥੀ ਟੁਕਡਾ ਕਰੀ ਨਾਘ੍ਯਾ; ਜੇਓ ਤੇਮਨੀ ਘੋਪਰੀ ਉਪਰਨੀ ਧਾਮਡੀ ਕਾਫੀ ਨਾਘ੍ਯਾ; ਜੇਓ ਪੈਡਾਂ ਪਰ ਘਾਂਧੀਨੇ ਫ਼ੇਰਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਯਾ ਭਠਾ ਅਨੇ ਟੁਕਡਾ ਕਰੀ ਫੇਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਯਾ ਭਠਾ; ਜੇ ਆਰੀ ਫ਼ਾਰਾ ਕਾਪਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਯਾ ਭਠਾ; ਜੇਓ ਜ਼ੁਵਤਾ ਉਡਾਵਾਮਾਂ ਆਵ੍ਯਾ ਭਠਾ; ਜੇਓ ਗੁਰੂਫ਼ਾਰਾਨੀ ਗਰਿਮਾ ਜਾਯਵਾ ਮਾਏ ਪੋਤਾਨੂੰ ਘੁਲਿਧਾਨ ਆਪ੍ਹ੍ਹ੍ਹ; ਜੇਓ ਤੇਮਨੀ ਸ਼ੀਯ ਧਰਮਨੋ ਧਾਗ ਕਰ੍ਹ੍ਹ੍ਹ ਨ ਭਠੋ; ਜੇਓ ਤੇਮਨਾ ਸ਼ੀਯ ਧਰਮਨੂੰ ਪਾਥਨ ਕਰ੍ਹ੍ਹ੍ਹ ਅਨੇ ਤੇਮਨਾ ਓਥਾ ਸ਼ਾਸ਼ ਸੁਖੀ ਤੇਮਨਾ ਥਾਂਘਾ ਵਾਯ ਘੁਲਾਵ੍ਯਾ; ਉਤਮ ਵਾਛੇ

ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਲਗਵਾਨ)!

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!

ਤਮਾਰਾ ਵਿਚਾਰੋ ਸ਼ੀਘ ਧਰਮੀ ਤਮਾਮ ਯੇਠਕੋ ਅਨੇ ਤਮਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰਾਓ ਤਰਫ਼ ਝੇਰਵੀ; ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਲਗਵਾਨ)!

**ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ,
ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿੱਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ।**

ਪਛੇਲਾ ਸਮਗ੍ਰ ਆਦਰਯੀਯ ਯਾਵਸਾ ਆ ਵਿਨੰਤੀ ਕਰੇ ਓ ਤੇ ਤੇਓ ਤਮਾਰਾ ਨਾਮਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰੇ;
ਅਨੇ ਆਵਾ ਧਿਆਨ ਫ਼ਾਰਾ ਤਮਾਮ ਆਨੰਦ ਅਨੇ ਆਰਾਮ ਮਯੇ.

ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਹਿ,

**ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੇ ਜੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ!**

ਯਥਾਂ ਪਯਾ ਆਦਰਯੀਯ ਯਾਵਸਾ ਭਾਯਰ ਓ, ਥਾਂ ਤਮਾਨੂੰ ਰਖਾਯਾ ਅਨੇ ਝੁਪਾ ਆਪੋ; ਮਝਤ ਰਸੀਝੁੰ
ਅਨੇ ਤਥਵਾਰ ਝਯਾਰੇਧ ਨਿਝਯ ਨ ਯਾਧ; ਤਮਾਰਾ ਲਝਤੀਨੂੰ ਸਨਮਾਨ ਯਾਯਵੀ; ਸ਼ੀਘ ਭੀਕੋ ਪਰ
ਵਿਯਧ ਆਪੋ; ਆਦਰਯੀਯ ਤਥਵਾਰ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਅਮਾਰੀ ਸਭਾਧ ਮਾਟੇ ਆਵੇ; ਯਾਵਸਾਨੇ ਭੰਮੇਸ਼ਾ
ਸਨਮਾਨ ਮਯੇ; ਉਤਮ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਲਗਵਾਨ)!

**ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ,
ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ, ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਂਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ
ਜੁਗ ਅਟੱਲ, ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੇ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ!!!**

ਝੁਪਾ ਕਰੀਨੇ ਸ਼ੀਯੋਨੇ ਸ਼ੀਘ ਧਰਮੀ ਲੇਟ, ਲਾਂਘਾ ਵਾਯਨੀ ਲੇਟ, ਸ਼ੀਘ ਝਾਧਫ਼ਾਯੋਨੂੰ ਪਾਵਨ
ਕਰਵਾਨੀ ਲੇਟ, ਫੈਵੀ ਜ਼ਾਨਨੀ ਲੇਟ, ਫੁਠ ਵਿਸ਼ਾਸਨੀ ਲੇਟ, ਵਿਸ਼ਾਸਨੀ ਲੇਟ ਅਨੇ ਨਾਮਨੀ ਸ਼ੀਥੀ
ਮੋਟੀ ਲੇਟ ਆਪੋ. ਛੇ ਲਗਵਾਨ! ਗਾਧਿਝਾਯੋ, ਛਵੇਥੀ ਅਨੇ ਯੇਨਰੋ ਭੰਮੇਸ਼ਾ ਮਾਟੇ ਅਸ਼ਿਤਵਮਾਂ
ਓ; ਸਤਧਨੋ ਝਯਾਰੇਧ ਵਿਯਧ ਥਾਧ; ਸੰਪੂਰ੍ਣ ਵਾਛੇ ਗੁਰੂ (ਅਫ਼ਲੂਤ ਲਗਵਾਨ)!

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉੱਚੀ ਮਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਯਥਾ ਸ਼ੀਯੋਨਾ ਮਨ ਨਯਰ ਰਛੇ ਅਨੇ ਤੇਮਨੀ ਸ਼ਾਯਾਪਯਾ ਉਜ਼ਤ ਰਛੇ; ਛੇ ਲਗਵਾਨ! ਤਮੇ
ਸ਼ਾਯਾਪਯਾਨਾ ਰਛਾਝ ਓ.

**ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ!
ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ.....ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ।**

હે સાચા પિતા, વાહ ગુરુ! તમે નમ્ર લોકોનું સન્માન છો, અસહાય લોકોની શક્તિ છો, આશ્રય વિનાનું આશ્રય છો, અમે તમારી હાજરીમાં નમ્રતાપૂર્વક પ્રાર્થના કરીએ છીએ... ..(અહીં કરવામાં આવેલ પ્રસંગ અથવા પ્રાર્થનાને બદલે).

અંધાર વાઘા ઘાટા બૂલ ચૂક માફ કરની। સરਬંત દે કારજ રાસ કરને।

ઉપરોક્ત પ્રાર્થનાના પાઠ કરવામાં અમારી ભૂલો અને ખામીઓને કૃપા કરીને માફ કરો. કૃપા કરીને સર્વના ઉદ્દેશ્યને પૂર્ણ કરો.

**મેઘી પિઆરે મેલ, જિનું મિલિઆં ટેરા ન ચિંતઆવે। નાનક નામ ચઢુદી કલા, ટેરે
ઢાઠે સરબંત દા બલા।**

કૃપા કરીને અમને એવા સાચા ભક્તોને મળવાનું કારણ આપો કે જેમને મળીને અમે તમારા નામનું સ્મરણ અને ધ્યાન કરી શકીએ. હે ભગવાન! સાચા ગુરુ નાનક દ્વારા, તમારું નામ ઉજ્જત થાય, અને બધા તમારી ઇચ્છા મુજબ સમૃદ્ધ થાય.

વાહિગુરુ જી કા ખાલસા, વાહિગુરુ જી કી ફતહિ

ખાલસા ભગવાનનો છે; બધી જીત ભગવાનની જીત છે.

જર્ની માટે ફિલોસોફી

શીખ ધર્મની ફિલોસોફી તર્ક, વ્યાપકતા અને આધ્યાત્મિક અને ભૌતિક જગત પ્રત્યેના તેના "ફીલ્સ વિના" અભિગમ દ્વારા વર્ગીકૃત થયેલ છે. તેનું ધર્મશાસ્ત્ર સરળતા દ્વારા ચિહ્નિત થયેલ છે. શીખ નીતિશાસ્ત્રમાં વ્યક્તિની પોતાની અને સમાજ (સંગત) પ્રત્યેની ફરજ વચ્ચે કોઈ સંઘર્ષ નથી.

શીખ ધર્મ એ લગભગ 500 વર્ષ પહેલાં ગુરુ નાનક દ્વારા સ્થાપિત વિશ્વનો સૌથી યુવા ધર્મ છે. તે એક સર્વોચ્ચ અસ્તિત્વ અને બ્રહ્માંડના સર્જક (વાહેગુરુ)માં વિશ્વાસ પર ભાર મૂકે છે. તે શાશ્વત આનંદ માટે એક સરળ સીધો માર્ગ પ્રદાન કરે છે અને પ્રેમ અને વૈશ્વિક ભાઈચારાનો સંદેશ ફેલાવે છે. શીખ ધર્મ સખત રીતે એકેશ્વરવાદી વિશ્વાસ છે અને તે ભગવાનને એકમાત્ર એક તરીકે ઓળખે છે જે સમય અથવા જગ્યાની મર્યાદાઓને આધીન નથી.

શીખ ધર્મ માને છે કે માત્ર એક જ ભગવાન છે, જે સર્જનહાર, પાલનહાર, વિનાશક છે અને માનવ સ્વરૂપ લેતો નથી. શીખ ધર્મમાં અવતારના સિદ્ધાંતને કોઈ સ્થાન નથી. તે દેવી-દેવતાઓ અને અન્ય દેવી-દેવતાઓને કોઈ મૂલ્ય નથી આપતું.

શીખ ધર્મમાં નૈતિકતા અને ધર્મ એક સાથે જાય છે. આધ્યાત્મિક વિકાસ તરફ પગ મૂકવા માટે વ્યક્તિએ રોજિંદા જીવનમાં નૈતિક ગુણો અને સદ્ગુણોનો અભ્યાસ કરવો જોઈએ. પ્રામાણિકતા, કરુણા, ઉદારતા, ધૈર્ય અને વિનમ્રતા જેવા ગુણો માત્ર પ્રયત્નો અને દ્વંદ્વતાથી જ ઘડી શકાય છે. આપણા મહાન ગુરુઓનું જીવન આ દિશામાં પ્રેરણા સ્ત્રોત છે.

શીખ ધર્મ શીખવે છે કે માનવ જીવનનું ધ્યેય જન્મ અને મૃત્યુના ચક્રને તોડીને ભગવાન સાથે વિલીન થવાનું છે. આ ગુરુના ઉપદેશોનું પાલન કરીને, પવિત્ર નામ (નામ) પર ધ્યાન અને સેવા અને દાનના કાર્યો દ્વારા પૂર્ણ કરી શકાય છે.

નામ માર્ગ ઈશ્વરના સ્મરણ માટે દૈનિક ભક્તિ પર ભાર મૂકે છે. મુક્તિ મેળવવા માટે વ્યક્તિએ પાંચ લાગણીઓ, જેમ કે, કામ (ઇચ્છા), ક્રોધ (ક્રોધ), લોભ (લોભ), મોહ (સાંસારિક આસક્તિ) અને અહંકાર (ગૌરવ) પર નિયંત્રણ રાખવું પડશે. યુનિયન શીખ ધર્મમાં ઉપવાસ અને તીર્થયાત્રા, શુકન અને તપસ્યા જેવી ધાર્મિક વિધિઓ અને નિયમિત પ્રથાઓને નકારવામાં આવે છે. માનવ જીવનનું ધ્યેય ભગવાન સાથે વિલીન થવાનું છે અને આ ગુરુ ગ્રંથ સાહિબના ઉપદેશોનું પાલન કરીને પૂર્ણ થાય છે. શીખ ધર્મ ભગતિ માર્ગ અથવા ભક્તિ માર્ગ પર ભાર મૂકે છે. જો કે, તે જ્ઞાન માર્ગ (જ્ઞાનનો માર્ગ) અને કરમ માર્ગ (ક્રિયાનો માર્ગ) ના મહત્વને ઓળખે છે. આધ્યાત્મિક ધ્યેય સુધી પહોંચવા માટે તે ભગવાનની કૃપા મેળવવાની જરૂરિયાત પર સૌથી વધુ ભાર મૂકે છે.

શીખ ધર્મ એ આધુનિક, તાર્કિક અને વ્યવહારુ ધર્મ છે. તે માને છે કે સામાન્ય પારિવારિક જીવન (ગ્રહાસ્ત) મુક્તિ માટે કોઈ અવરોધ નથી. મોક્ષ મેળવવા માટે બ્રહ્મચર્ય કે સંસારનો ત્યાગ જરૂરી નથી. દુન્યવી દુષ્ટતાઓ અને લાલચ વચ્ચે અલગ રહીને જીવવું શક્ય છે. ભક્તે સંસારમાં રહેવું જોઈએ અને તેમ છતાં તેનું માથું સામાન્ય તણાવ અને અશાંતિથી ઉપર રાખવું જોઈએ. તે એક વિદ્વાન સૈનિક, અને ભગવાન માટે સંત હોવા જોઈએ.

શીખ ધર્મ એક સર્વશ્રેષ્ઠ અને "સાંપ્રદાયિક ધર્મ" છે અને તેથી તે જાતિ, સંપ્રદાય, જાતિ અથવા લિંગ પર આધારિત તમામ ભેદોને નકારે છે. તે માને છે કે ભગવાનની નજરમાં તમામ મનુષ્ય સમાન છે. ગુરુઓએ સ્ત્રીઓની સમાનતા પર ભાર મૂક્યો અને સ્ત્રી ભૂણહત્યા અને સતી (વિધવા સળગાવવાની) પ્રથાને નકારી કાઢી. તેઓએ વિધવા પુનર્વગ્નનો પણ સક્રિયપણે પ્રચાર કર્યો અને પરદા પ્રણાલી (બુરખો પહેરતી સ્ત્રીઓ)ને નકારી કાઢી. મનને તેમના પર કેન્દ્રિત રાખવા માટે વ્યક્તિએ પવિત્ર નામ (નામ)નું ધ્યાન કરવું જોઈએ અને સેવા અને દાનના કાર્યો કરવા જોઈએ. ભીખ માગીને કે અપ્રમાણિક માધ્યમથી નહીં પણ પ્રામાણિક કાર્ય (કિરાત કર્ણ) દ્વારા આજીવિકા મેળવવી એ સન્માનજનક માનવામાં આવે છે. વંદ છકના, અન્ય લોકો સાથે શેર કરવી એ પણ એક સામાજિક જવાબદારી છે. વ્યક્તિ પાસેથી દસવંધ (તેની કમાણીનો 10%) દ્વારા જરૂરિયાતમંદ લોકોને મદદ કરવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે. સેવા, સમુદાય સેવા પણ શીખ ધર્મનો અભિન્ન અંગ છે. દરેક ગુરુદ્વારામાં મળતું મફત સામુદાયિક રસોડું (લંગર) એ આ સમુદાય સેવાની એક અભિવ્યક્તિ છે.

શીખ ધર્મ આશાવાદ અને આશાની હિમાયત કરે છે. તે નિરાશાવાદની વિચારધારાને સ્વીકારતો નથી. ગુરુઓ માનતા હતા કે આ જીવનનો એક હેતુ અને ધ્યેય છે. તે સ્વયં અને ભગવાનની અનુભૂતિની તક આપે છે. તદુપરાંત, માણસ તેના પોતાના કાર્યો માટે જવાબદાર છે. તે તેની ક્રિયાઓના પરિણામોથી પ્રતિરક્ષાનો દાવો કરી શકતો નથી. તેથી તે જે કરે છે તેમાં તેણે ખૂબ જ સતર્ક રહેવું જોઈએ.

શીખ ધર્મગ્રંથ, ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ, શાશ્વત ગુરુ છે. આ એકમાત્ર ધર્મ છે જેણે પવિત્ર ગ્રંથને ધાર્મિક ઉપદેશકનો દરજ્જો આપ્યો છે. શીખ ધર્મમાં જીવંત માનવ ગુરુ (દેહધારી) માટે કોઈ સ્થાન નથી.

મહિલાઓની ભૂમિકા

શીખ ધર્મના સિદ્ધાંતો જણાવે છે કે સ્ત્રીઓમાં પુરુષો જેવો જ આત્મા છે અને તેમની આધ્યાત્મિકતા કેળવવાનો સમાન અધિકાર છે. તેઓ ધાર્મિક મંડળોનું નેતૃત્વ કરી શકે છે, અખંડ પાથ (પવિત્ર ગ્રંથોનું સતત પઠન) માં ભાગ લઈ શકે છે, કીર્તન કરી શકે છે (સ્ત્રીઓનું સમૂહ ગાયન), ગ્રંથીઓ (પાદરીઓ) તરીકે કામ કરી શકે છે. તેઓ તમામ ધાર્મિક, સાંસ્કૃતિક, સામાજિક અને બિનસાંપ્રદાયિક પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લઈ શકે છે. શીખ ધર્મ એ પ્રથમ મુખ્ય વિશ્વ ધર્મ હતો જેણે સ્ત્રી અને પુરુષને સમાનતા આપી હતી. ગુરુ નાનક, લિંગ-આધારિત સમાનતાનો ઉપદેશ આપ્યો, અને તેમના અનુગામી ગુરુઓએ મહિલાઓને શીખ પૂજા અને વ્યવહારની તમામ પ્રવૃત્તિઓમાં સંપૂર્ણ ભાગ લેવા માટે પ્રોત્સાહિત કર્યા.

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ જણાવે છે કે,

"સ્ત્રીઓ અને પુરુષો, બધા ભગવાન દ્વારા બનાવવામાં આવ્યા છે. આ બધું ભગવાનનું નાટક છે. નાનક કહે છે, તમારી બધી રચના સારી અને પવિત્ર છે" -SGGS p.304

શીખ ઇતિહાસમાં મહિલાઓની ભૂમિકાને નોંધવામાં આવી છે જે તેમને સેવા, ભક્તિ, બલિદાન અને પુરુષોની બહાદુરીમાં સમાન તરીકે દર્શાવવામાં આવી છે. સ્ત્રીઓના નૈતિક ગૌરવ, સેવા અને આત્મ બલિદાનના ઘણા ઉદાહરણો શીખ પરંપરામાં લખાયેલા છે.

શીખ ધર્મ અનુસાર સ્ત્રી અને પુરુષ એક જ સિક્કાની બે બાજુ છે. આંતરસંબંધો અને પરસ્પર નિર્ભરતાની વ્યવસ્થામાં જ્યાં પુરુષ સ્ત્રીમાંથી જન્મ લે છે અને સ્ત્રી પુરુષના બીજમાંથી જન્મે છે. શીખ ધર્મ અનુસાર એક પુરુષ સ્ત્રી વિના તેના જીવનમાં સુરક્ષિત અને સંપૂર્ણ અનુભવી શકતો નથી, અને પુરુષની સફળતા તે સ્ત્રીના પ્રેમ અને સમર્થન સાથે સંબંધિત છે જે તેનું જીવન તેની સાથે શેર કરે છે, અને તેનાથી વિપરિત. ગુરુ નાનકે કહ્યું:

"[તે] એક સ્ત્રી છે જે જાતિને ચાલુ રાખે છે" અને આપણે "સ્ત્રીને શાપિત અને નિંદા ન ગણવી જોઈએ, [જ્યારે] સ્ત્રીમાંથી નેતાઓ અને રાજાઓ જન્મે છે." એસજીજીએસ પૃષ્ઠ 473. મુક્તિ: એક મહત્વનો મુદ્દો એ છે કે શું ધર્મ સ્ત્રીઓને મુક્તિ, ભગવાનની અનુભૂતિ અથવા ઉચ્ચ આધ્યાત્મિક ક્ષેત્ર પ્રાપ્ત કરવા માટે સક્ષમ માને છે. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ જણાવે છે કે,

"સર્વ જીવોમાં પ્રભુ વ્યાપી છે, ભગવાન સ્ત્રી અને પુરુષના તમામ સ્વરૂપોમાં વ્યાપેલા છે" (ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ, પૃષ્ઠ 605).

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબના ઉપરોક્ત વિધાનથી, ભગવાનનો પ્રકાશ બંને જાતિઓ સાથે સમાન રીતે રહે છે. તેથી સ્ત્રી અને પુરુષ બંને ગુરુના ઉપદેશોનું પાલન કરીને સમાન રીતે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરી શકે છે. ઘણા ધર્મોમાં, સ્ત્રીને પુરુષની આધ્યાત્મિકતામાં અવરોધ માનવામાં આવે છે, પરંતુ શીખ ધર્મમાં એવું નથી. ગુરુ આનો અસ્વીકાર કરે છે. 'સિખ ધર્મ પર વર્તમાન વિચારો'માં, એલિસ બાસર્કે જણાવે છે કે,

"પ્રથમ ગુરુએ સ્ત્રીને પુરુષની બરાબરી પર મૂકી...સ્ત્રી એ પુરુષ માટે અડચણ ન હતી, પરંતુ ભગવાનની સેવામાં અને મુક્તિની શોધમાં ભાગીદાર હતી".

લગ્ન: ગુરુ નાનકે ગૃહસ્થની ભલામણ કરી - ગૃહસ્થ જીવન, બ્રહ્મચર્ય અને ત્યાગને બદલે, પતિ અને પત્ની સમાન ભાગીદાર હતા અને બંનેને વફાદારીનો આદેશ આપવામાં આવ્યો હતો. પવિત્ર શ્લોકોમાં, ઘરેલું સુખને એક પ્રિય આદર્શ તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે અને લગ્નને દેવી પ્રત્યેના પ્રેમની અભિવ્યક્તિ માટે ચાલતું રૂપક પ્રદાન કરવામાં આવ્યું છે. ભાઈ ગુરદાસ, પ્રારંભિક શીખ ધર્મના કવિ અને શીખ સિદ્ધાંતના અધિકૃત દુભાષિયા, સ્ત્રીઓને ઉચ્ચ શ્રદ્ધાંજલિ આપે છે. તે કહે છે:

"એક સ્ત્રી, તેના માતાપિતાના ઘરમાં પ્રિય છે, તેના પિતા અને માતા દ્વારા ખૂબ જ પ્રિય છે. તેના સાસરિયાઓના ઘરમાં, તે પરિવારનો આધારસ્તંભ છે, તેના સારા નસીબની બાંધધરી છે... આધ્યાત્મિક શાણપણમાં વહેંચણી અને જ્ઞાન અને ઉમદા ગુણોથી સંપન્ન સ્ત્રી, પુરુષનો બીજો અડધો ભાગ, તેને મુક્તિના દ્વાર સુધી લઈ જાય છે." (વારણ, વી.16)

સમાન દરજ્જો: પુરુષો અને સ્ત્રીઓ વચ્ચે સમાન દરજ્જો સુનિશ્ચિત કરવા માટે, ગુરુઓએ દીક્ષા, સૂચના અથવા સંગત (પવિત્ર ફેલોશિપ) અને પંગત (સાથે ભોજન) પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લેવાની બાબતોમાં જાતિઓ વચ્ચે કોઈ ભેદ રાખ્યો નથી. સરૂપ દાસ ભલ્લા, મહિમા પ્રકાશના જણાવ્યા અનુસાર, ગુરુ અમરદાસે સ્ત્રીઓ દ્વારા બુરખાના ઉપયોગનો વિરોધ કર્યો હતો. તેમણે શિષ્યોમાં કેટલાક સમુદાયોની દેખરેખ રાખવા માટે સ્ત્રીઓને સોંપ્યું અને સતી પ્રથા વિરુદ્ધ ઉપદેશ આપ્યો. શીખ ઇતિહાસમાં માતા ગુજરી માઈ ભાગો, માતા સુંદરી, રાણી સાહિબ કૌર, રાણી સદા કૌર અને મહારાણી જિંદ કૌર જેવી ઘણી સ્ત્રીઓના નામ નોંધવામાં આવ્યા છે, જેમણે તેમના સમયની ઘટનાઓમાં મહત્વપૂર્ણ ભૂમિકાઓ ભજવી હતી.

શિક્ષણ: શીખ ધર્મમાં શિક્ષણને ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ માનવામાં આવે છે. તે કોઈપણની સફળતાની ચાવી છે. તે વ્યક્તિગત વિકાસની પ્રક્રિયા છે અને તે જ કારણ છે કે ત્રીજા ગુરુએ ઘણી શાળાઓની સ્થાપના કરી. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ જણાવે છે કે,

"બધું દેવી જ્ઞાન અને ચિંતન ગુરુ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે" (ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ, પૃષ્ઠ 831).

બધા માટે શિક્ષણ આવશ્યક છે અને દરેક વ્યક્તિએ શ્રેષ્ઠ બનવા માટે કામ કરવું જોઈએ. ત્રીજા ગુરુ દ્વારા મોકલવામાં આવેલા શીખ મિશનરીઓમાં બાવન મહિલાઓ હતી. ડો મોહિન્દર કૌર ગીલ 'ધ રોલ એન્ડ સ્ટેટસ ઓફ શીખ વુમન'માં લખે છે, "ગુરુ અમર દાસને ખાતરી હતી કે જ્યાં સુધી મહિલાઓ દ્વારા સ્વીકારવામાં ન આવે ત્યાં સુધી કોઈ પણ ઉપદેશો મૂળિયામાં ન આવી શકે".

કપડાં પર પ્રતિબંધો: સ્ત્રીઓને બુરખો ન પહેરવાની આવશ્યકતા ઉપરાંત, શીખ ધર્મ ડ્રેસ કોડ અંગે એક સરળ પણ ખૂબ જ મહત્વપૂર્ણ નિવેદન આપે છે. આ લિંગને ધ્યાનમાં લીધા વિના તમામ શીખોને લાગુ પડે છે. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ જણાવે છે કે,

"તે કપડાં પહેરવાનું ટાળો જેમાં શરીર અસ્વસ્થ હોય અને મન ખરાબ વિચારોથી ભરેલું હોય." SGGS, પૃષ્ઠ 16

આમ, શીખોને ખ્યાલ આવશે કે કયા પ્રકારનાં કપડાં મનમાં ખરાબ વિચારોથી ભરે છે અને તેનાથી દૂર રહેવું જોઈએ. શીખ મહિલાઓને કિરપાન (તલવાર) અને અન્ય વડે પોતાનો બચાવ કરવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવે છે, આ મહિલાઓ માટે અનન્ય છે કારણ કે ઇતિહાસમાં તે પ્રથમ વખત છે જ્યારે મહિલાઓને પોતાનો બચાવ કરવાની અપેક્ષા રાખવામાં આવી હતી અને તેઓ શારીરિક સુરક્ષા માટે પુરુષો પર નિર્ભર રહેવાની અપેક્ષા નથી.

SGGS અવતરણો: "પૃથ્વી અને આકાશમાં, મને કોઈ સેકન્ડ દેખાતું નથી. બધી સ્ત્રીઓ અને પુરુષોમાં, તેમનો પ્રકાશ ઝળકે છે." સ્ત્રીની અંદર, પુરુષની કલ્પના થાય છે; સ્ત્રી સાથે તેણે સગાઈ કરી છે અને લગ્ન કર્યા છે. સ્ત્રી તેની મિત્ર બને છે; સ્ત્રી દ્વારા, ભાવિ પેઢીઓ આવે છે. જ્યારે તેની સ્ત્રી મૃત્યુ પામે છે, ત્યારે તે બીજી સ્ત્રીને શોધે છે; સ્ત્રી સાથે તે બંધાયેલો છે. તો શા માટે તેણીને ખરાબ કહો? તેણીમાંથી, રાજાઓ જન્મે છે. સ્ત્રીમાંથી સ્ત્રી જન્મે છે; સ્ત્રી વિના, ત્યાં કોઈ નહીં હોય. ગુરુ નાનક, એસજીજીએસ પૃષ્ઠ 473

દહેજના સંદર્ભમાં: "હે ભગવાન, મારા લગ્નની ભેટ અને દહેજ તરીકે મને તમારું નામ આપો." શ્રી ગુરુ રામ દાસ જી, પૃષ્ઠ 78, પંક્તિ 18 SGGS

પરદાની પ્રથા વિશે: "રહે, રહે, ઓ વહુ - તમારા ચહેરાને પડદાથી ઢાંકશો નહીં. અંતે, આ તમને અડધી છીપ પણ લાવશે નહીં. તમે પહેલા તેના ચહેરા પર પડદો પાડતા હતા. તેના પગલે ચાલશો નહીં. તમારા ચહેરા પર પડદો પાડવાની એકમાત્ર યોગ્યતા એ છે કે થોડા દિવસો માટે, લોકો કહેશે કે "કેવી ઉમદા કન્યા આવી છે." તમારો પડદો ત્યારે જ સાચો થશે જ્યારે તમે ગ્લોરિયસને છોડી દો, નાચશો અને ગાશો. ભગવાનની સ્તુતિ. -P. 484, SGGS

સત્રીઓ અને ખરેખર તમામ આત્માઓને આધ્યાત્મિક જીવન જીવવા માટે ભારપૂર્વક પ્રોત્સાહિત કરવામાં આવ્યા હતા: "આવો, મારી વહાલી બહેનો અને આધ્યાત્મિક સાથીઓ; મને તમારા આલિંગનમાં આલિંગન આપો. યાવો સાથે મળીએ, અને આપણા સર્વશક્તિમાન પતિ ભગવાનની વાર્તાઓ કહીએ."-ગુરુ નાનક , પૃષ્ઠ 17, SGGS.

"મિત્ર, બીજા બધા વસ્ત્રો સુખનો નાશ કરે છે, અંગો માટે પહેરવાથી પીડા થાય છે, અને ખોટા વિચારોથી મન ભરાય છે"-SGGS પૃષ્ઠ 16

પાઘડીનું મહત્વ

પાઘડી હંમેશા શીખનો અવિભાજ્ય ભાગ છે અને રહી છે. લગભગ 1500 એડી અને શીખ ધર્મના સ્થાપક ગુરુ નાનકના સમયથી, શીખો પાઘડી પહેરે છે.

પાઘડી અથવા "પગરી" ઘણીવાર ટૂંકાવીને "પગ" અથવા "દસ્તર" એ એક જ લેખ માટે વિવિધ બોલીમાં જુદા જુદા શબ્દો છે. આ બધા શબ્દો પુરુષો અને સ્ત્રીઓ બંને દ્વારા તેમના માથાને ઢાંકવા માટે પહેરવામાં આવતા વસ્ત્રોનો સંદર્ભ આપે છે. તે એક હેડડ્રેસ છે જેમાં લાંબા સ્કાર્ફ જેવા કાપડનો એક ટુકડો માથાની આસપાસ ઘા હોય છે અથવા કેટલીકવાર અંદરની "ટોપી" અથવા પટકા હોય છે. પરંપરાગત રીતે ભારતમાં, પાઘડી માત્ર સમાજમાં ઉચ્ચ દરજ્જાના પુરુષો પહેરતા હતા; નીચા દરજ્જાના અથવા નીચી જાતિના પુરુષોને પાઘડી પહેરવાની મંજૂરી ન હતી.

જો કે ગુરુ ગોવિંદ સિંઘ દ્વારા ફાઇવ કેના અથવા પાંચ વિશ્વાસના લેખોમાંથી એક તરીકે કાપેલા વાળ રાખવા ફરજિયાત કરવામાં આવ્યા હતા, તે 1469માં શીખની શરૂઆતથી જ શીખ ધર્મ સાથે ગાઢ રીતે સંકળાયેલું છે. શીખ ધર્મ એ વિશ્વનો એકમાત્ર ધર્મ છે. જે તમામ પુખ્ત પુરુષો માટે પાઘડી પહેરવી ફરજિયાત છે. પશ્ચિમી દેશોમાં પાઘડી પહેરનારા મોટા ભાગના લોકો શીખ છે. શીખ પગડીને દસ્તાર પણ કહેવામાં આવે છે. 'દસ્તર' ફારસી શબ્દ છે. તેનો અર્થ થાય છે 'ઈશ્વરનો હાથ' તેના આશીર્વાદને સૂચિત કરે છે.

શીખો તેમની ઘણી અને વિશિષ્ટ પાઘડીઓ માટે પ્રખ્યાત છે. પરંપરાગત રીતે, પાઘડી આદરનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તે લાંબા સમયથી માત્ર ખાનદાની માટે આરક્ષિત વસ્તુ છે. ભારતમાં મુઘલ શાસન દરમિયાન માત્ર મુસ્લિમોને જ પાઘડી પહેરવાની છૂટ હતી. બધા બિન-મુસ્લિમોને એક પહેરવા પર સખત પ્રતિબંધ હતો.

ગુરુ ગોવિંદ સિંઘે, મુઘલો દ્વારા આ ઉલ્લંઘનની અવગણનામાં તેમના તમામ શીખોને પાઘડી પહેરવાનું કહ્યું. તેમણે તેમના ખાલસા અનુયાયીઓ માટે નક્કી કરેલા ઉચ્ચ નૈતિક ધોરણોને માન્યતા આપવા માટે આ પહેરવાનું હતું. તેઓ ઇચ્છતા હતા કે તેમનો ખાલસા અલગ હોય અને "બાકીના વિશ્વથી અલગ રહેવા" માટે સંકલ્પબદ્ધ હોય. તેઓ ઇચ્છતા હતા કે તેઓ શીખ ગુરુઓ દ્વારા નિર્ધારિત અનન્ય માર્ગને અનુસરે. આમ, એક પાઘડીધારી શીખ હંમેશા ભીડમાંથી બહાર ઊભો રહ્યો છે, જેમ કે ગુરુનો ઇરાદો હતો; કારણ કે તે ઇચ્છતો હતો કે તેના 'સંત-સૈનિકો' માત્ર સરળતાથી ઓળખી શકાય નહીં, પણ સરળતાથી મળી જાય.

જ્યારે કોઈ શીખ પુરુષ કે સ્ત્રી પાઘડી પહેરે છે, ત્યારે પાઘડી માત્ર કપડાની પટ્ટી બનીને રહી જાય છે; કારણ કે તે શીખના માથા સાથે એક અને સમાન બની જાય છે. પાઘડી, તેમજ શીખો દ્વારા પહેરવામાં આવતી આસ્થાના અન્ય ચાર લેખો, ખૂબ જ આધ્યાત્મિક અને ક્ષણિક મહત્વ ધરાવે છે. જ્યારે પાઘડી પહેરવા સાથે સંકળાયેલા પ્રતીકવાદ ઘણા છે — સાર્વભૌમત્વ, સમર્પણ, સ્વાભિમાન, હિંમત અને ધર્મનિષ્ઠા, પરંતુ, શીખો પાઘડી પહેરે છે તેનું મુખ્ય કારણ બતાવવાનું છે--તેમનો પ્રેમ, આજ્ઞાપાલન અને આદર. ખાલસા ગુરુ ગોવિંદ સિંહ.

ઉપરોક્ત ઉચ્ચ પ્રકાશવાળા શબ્દોને અન્ય કંઈક દ્વારા બદલવાની જરૂર છે. 'કારણો' હોઈ શકે છે

"પાઘડી એ આપણા માટે આપણા ગુરુની ભેટ છે. આ રીતે આપણે આપણી જાતને સિંધો અને કૌર તરીકેનો તાજ પહેરાવીએ છીએ જેઓ આપણી પોતાની ઉચ્ચ ચેતના પ્રત્યે પ્રતિબદ્ધતાના સિંહાસન પર બિરાજમાન છે. પુરુષો અને સ્ત્રીઓ માટે સમાન રીતે, આ પ્રોજેક્ટિવ ઓળખ રાજવી, કૃપા અને વિશિષ્ટતા દર્શાવે છે. તે અન્ય લોકો માટે સિગ્નલ છે કે આપણે અનંતની મૂર્તિમાં જીવીએ છીએ અને બધાની સેવા કરવા માટે સમર્પિત છીએ. પાઘડી સંપૂર્ણ પ્રતિબદ્ધતા સિવાય કંઈપણ રજૂ કરતી નથી. જ્યારે તમે તમારી પાઘડી બાંધીને બહાર ઊભા રહેવાનું પસંદ કરો છો, ત્યારે તમે નિર્ભયપણે એક સિંગલ તરીકે ઊભા રહો છો. છ અબજ લોકોમાંથી બહાર ઉભી વ્યક્તિ. તે સૌથી ઉત્કૃષ્ટ કાર્ય છે."

તમારી જર્નીમાં નમ્રતા મુખ્ય સાર

નમ્રતા એ શીખ ધર્મનું મહત્વનું પાસું છે. આ મુજબ શીખોએ ભગવાન સમક્ષ નમ્રતાથી નમવું જોઈએ. નમ્રતા અથવા નિમ્રતા, પંજાબીમાં ગાઢ સંબંધ ધરાવતા શબ્દો છે. નિમ્રતા એ એક ગુણ છે જેનો જોરશોરથી ગુરબાનીમાં પ્રચાર કરવામાં આવે છે. આ પંજાબી શબ્દનો અનુવાદ "નમ્રતા", "ઉપયોગ" અથવા "નમ્રતા" છે. કોઈ વ્યક્તિ જેનું મન એ વિચારથી વિચલિત થતું નથી કે તે અથવા તેણી કોઈના કરતાં વધુ સારી અથવા વધુ મહત્વપૂર્ણ છે.

સમસ્યા વિસ્તાર - ઉપર યોગ્ય વાક્ય નથી

આ બધા મનુષ્યો માટે ઉછેરવા માટે એક મહત્વપૂર્ણ ગુણવત્તા છે અને તે એક શીખના માનસ સમૂહનો આવશ્યક ભાગ છે અને આ ગુણવત્તા દરેક સમયે શીખ સાથે હોવી જોઈએ. શીખ શસ્ત્રાગારમાં અન્ય ચાર ગુણો છે:

સત્ય (સત), સંતોષ (સંતોખ), કરુણા (દયા) અને પ્રેમ (પ્યાર).

આ પાંચ ગુણો શીખ માટે આવશ્યક છે અને આ ગુણો કેળવવા અને તેમને તેમના વ્યક્તિત્વનો એક ભાગ બનાવવા માટે ગુરબાનીનું ધ્યાન અને પાઠ કરવાની તેમની ફરજ છે.

ગુરબાની આપણને શું કહે છે:

"નમ્રતાનું ફળ સાહજિક શાંતિ અને આનંદ છે. નમ્રતા સાથે તેઓ શ્રેષ્ઠતાના ખજાના, ભગવાનનું ધ્યાન કરવાનું ચાલુ રાખે છે. ભગવાન પ્રત્યે સભાન વ્યક્તિ નમ્રતામાં ડૂબી જાય છે. જેનું હૃદય દયાળુ છે તે નમ્રતાથી ધન્ય છે. શીખ ધર્મ નમ્રતાને ભીખ માંગે છે. ભગવાન સમક્ષ વાટકી

ગુરુ નાનક, શીખ ધર્મના પ્રથમ ગુરુ:

"તમારા મનમાં પ્રેમ અને નમ્રતા સાથે સાંભળવું અને વિશ્વાસ કરીને, પવિત્ર મંદિરમાં, નામથી તમારી જાતને શુદ્ધ કરો." - SGGS પૃષ્ઠ 4.

"સંતોષને તમારી કાનની વીંટી બનાવો, નમ્રતાને તમારી ભિક્ષાનો બાઉલ બનાવો, અને ધ્યાનને તમે તમારા શરીર પર લગાવો છો તે રાખ બનાવો." - SGGS પૃષ્ઠ 6.

"નમ્રતાના ક્ષેત્રમાં, શબ્દ સૌંદર્ય છે. અજોડ સૌંદર્યના સ્વરૂપો ત્યાં રચાય છે." એસજીજીએસ પૃષ્ઠ 8.

"નમ્રતા, નમ્રતા અને સાહજિક સમજ એ મારા સાસુ અને સસરા છે" - SGGS પૃષ્ઠ 152.

આધ્યાત્મિકતા તરફનો પ્રવાસ

ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ એક શાશ્વત જીવંત ગુરુ છે, જે શીખ ગુરુઓ, હિંદુ અને મુસ્લિમ સંતોની કાવ્ય રચના છે. સંકલન એ તેમના દ્વારા સમગ્ર માનવજાતને ઈશ્વર તરફથી મળેલી ભેટ છે. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબની દ્રષ્ટિ કોઈ પણ પ્રકારના જુલમ વિના દેવી ન્યાય પર આધારિત સમાજની છે. જ્યારે ગ્રંથ હિંદુ ધર્મ અને ઇસ્લામના ગ્રંથોને સ્વીકારે છે અને તેનો આદર કરે છે, તે આ બંને ધર્મોમાંથી કોઈ એક સાથે નૈતિક સમાધાન સૂચિત કરતું નથી. ગુરુ ગ્રંથ સાહિબમાં મહિલાઓને પુરુષોની સમાન ભૂમિકા સાથે ખૂબ સન્માન આપવામાં આવ્યું છે

સ્ત્રીઓમાં પુરુષો જેવો જ આત્મા હોય છે અને તેથી મુક્તિ પ્રાપ્ત કરવાની સમાન તક સાથે તેમની આધ્યાત્મિકતા કેળવવાની સમાન અધિકાર ધરાવે છે.

મહિલાઓ અગ્રણી ધાર્મિક મંડળો સહિત તમામ ધાર્મિક, સાંસ્કૃતિક, સામાજિક અને બિનસાંપ્રદાયિક પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લઈ શકે છે. શીખ ધર્મ સમાનતા, સામાજિક ન્યાય, માનવતાની સેવા અને અન્ય ધર્મો માટે સહિષ્ણુતાની હિમાયત કરે છે. રોજિંદા જીવનમાં કરુણા, પ્રામાણિકતા, નમ્રતા અને ઉદારતાના આદર્શોનો અભ્યાસ કરતી વખતે શીખ ધર્મનો આવશ્યક સંદેશ આધ્યાત્મિક ભક્તિ અને ભગવાન પ્રત્યેનો આદર છે. શીખ ધર્મના ત્રણ મુખ્ય સિદ્ધાંતો છે ભગવાનનું ધ્યાન અને સ્મરણ, પ્રામાણિક જીવન માટે કામ કરવું અને અન્ય લોકો સાથે શેર કરવું.

આત્મા માટે આ આધ્યાત્મિક પ્રવાસ પર જવાનો પ્રયાસ કરવા બદલ અભિનંદન. અનુવાદ ક્યારેય મૂળની નજીક ન હોઈ શકે, ખાસ કરીને જ્યારે સંપૂર્ણ ગુરુ ગ્રંથ સાહિબ કવિતામાં હોય અને રૂપકોનો ઉપયોગ કાર્યને અત્યંત મુશ્કેલ બનાવે છે. દેવી સંદેશમાં, હિંદુ અને મુસ્લિમ પૌરાણિક કથાઓનો વારંવાર પ્રહલાદ, હરનાકશ, લક્ષ્મી, બ્રહ્મા વગેરેનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. કૃપા કરીને તેમને શાબ્દિક રીતે વાંચશો નહીં પરંતુ તેમના અંતર્ગત સંદેશને સમજો. ધ્યાન એ હકીકત પર છે કે ભગવાન એક છે અને તેમની સાથે એકતા મેળવવી એ માનવ જીવનનું લક્ષ્ય છે.

તમારી ભાષામાં દેવી સંદેશ તમારા સુધી પહોંચાડવા માટે આ કાર્ય વર્ષોથી ઘણા સ્વયંસેવકો દ્વારા કરવામાં આવ્યું છે. જો તમને કોઈ પ્રશ્નો હોય, તો કૃપા કરીને walnut@gmail.com પર નિઃસંકોચ ઇમેઇલ કરો અને અમને આ પ્રવાસમાં તમારી સાથે જોડાવાનું ગમશે.